

[Finansministeren.]

Af bemærkningerne til lovforslaget og af debatten ved lovforslagets første behandling er det fremgået, at vi gennem nogen tid har forhandlet om låneoptagelsen, og at forhandlingerne endnu ikke er ført til ende. De er på den anden side nu ført så langt frem, at en snarlig afslutning er i sigte, og jeg har fuld tillid til, at forhandlingerne vil føre til tilfredsstillende låneaftaler; i modsat fald ville jeg naturligvis ikke have fremsat lovforslaget for det høje ting.

Loven giver finansministeren bemyndigelse til at optage udenlandske statslån på indtil 40 millioner dollars eller tilsvarende beløb i anden valuta på sådanne betingelser og vilkår, som han kan opnå. Imidlertid befinder vi os ikke i en tvangssituation, og jeg tror, jeg er i overensstemmelse med det høje ting, når jeg mener, at vi ikke skal låne for enhver pris. Den tillid, tinget viser mig ved at vedtage lovforslaget, vil jeg derfor ikke benytte til at acceptere hvilke som helst betingelser og vilkår.

De to lån, som vi forhandler om, er knyttet således sammen, at lånet fra Den internationale Bank kun vil blive ydet på betingelse af, at vi samtidig optager et lån på markedet i New York, og emissionen af lånet på New York-markedet er på sin side betinget af, at Den internationale Bank yder os et lån. Såfremt det skulle vise sig, at det ene eller det andet lån ville blive på uantagelige vilkår og betingelser — f. eks. hvis markedsudviklingen i New York bliver således, at lånet dér ville blive urimelig dyrt — vil altså forudsætningerne for optagelsen af det andet lån briste. I så fald vil låneoptagelsen blive udskudt.

Jeg har gerne ved lovforslagets anden behandling villet fremsætte disse bemærkninger, først og fremmest for at informere det høje ting om situationen, men dernæst for at der ikke uden for tinget skal danne sig den opfattelse, at en vedtagelse af lovforslaget er ensbetydende med, at låneoptagelsen har fundet sted.

Alfred Jensen: Jeg rejste ved første behandling af dette lovforslag nogle spørgsmål, og på sin vis er nogle af dem nu besvaret gennem den lille redegørelse, som

finansministeren gav; det takker jeg for. Men jeg rejste også spørgsmålet om den beskæftigelsesmæssige side af sagen. Jeg gjorde opmærksom på, at der var virksomheder i Danmark, som måtte kunne producere noget af det materiel, der skal bruges ved kraftværkernes udvidelse og ved statsbanernes forsyning med diesel-lokomotiver. Finansministeren svarede i første omgang, at der også var tale om fremstilling af andre lokomotiver, og at ordre på dem var placeret her i landet. Det er vi naturligvis meget tilfredse med; men det står mig ikke klart, om man har gjort alt, hvad der er muligt, for at placere mest muligt arbejde her i landet for de pengemidler, der her er tale om. Jeg ville tro, at det var muligt at fremstille mere for kraftværkerne end det, der er nævnt, og når jeg tror det, er det, fordi jeg har hørt, at virksomheder, der fremstiller materiel af den pågældende art, fremstiller til eksport og, så vidt jeg er orienteret, ikke udnytter kapaciteten bedre, end at det nok var muligt for dem også at producere lidt for hjemmemarkedet. Dertil kommer, at jeg har spurgt i min valgkreds, hvordan det forholdt sig med arbejdsløshed blandt smedene, og det viste sig, at Århus havde en 300-400 smede gående ledige. Lokomotivfabrikken i Åbyhøj, Frichs' Fabrikker, arbejder, påstår man, ikke for fuld kapacitet — den udnyttes kun til 75 pct.

Det er under disse omstændigheder, jeg har rejst det spørgsmål, om man ikke ville komme med en redegørelse for grunden til, at man ikke har sat fuldt sving i denne virksomhed. Jeg kender godt de indvendinger, der rejses, nemlig at ledelsen ikke er videre interesseret i at udvide produktionen og derfor ikke er særlig på tærne, men det mener jeg ikke kan være afgørende. Her er tale om landets valutamæssige forhold, her er tale om beskæftigelsen. Her findes en stor virksomhed, der ikke har gennemgået en udvikling, så den beskæftiger flere, end den gjorde før krigen — tværtimod, arbejderantallet er lavere. Derfor mener jeg, at der må sættes ind for, at mere af det trækmateriel, der skal anskaffes til de danske statsbaner, fremstilles her i Danmark. Vil Frichs' Fabrikker ikke være med til at bygge mere, end de gør i øje-